

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Na zakończenie sezonu

Zwycięstwo nad Albanią

POLSKA—ALBANIA 2:1 (1:0)

(Od specjalnego wysłannika „Piłkarza”)

Międzynarodowy sezon piłkarski zamknęliśmy zwycięstwem nad Albanią w stosunku 2:1 (1:0). Spotkanie nie stało na wysokim poziomie, mimo to było bardzo ciekawe, zwłaszcza po pauzie kiedy mieliśmy wybitną przewagę. Po meczu Tirany z reprezentacją Łodzi wygranym przez Tirane tylko 1:0, spodziewano się ogólnie nawet wysokiego zwycięstwa drużyny polskiej. Rachuby te zawiodły. Wprawdzie formacje tylne zagrały na dobrym poziomie, linia ataku natomiast szwankuje nadal. Niewiadomo, czy jest to wina złego zestawienia ataku, czy też ciąży na nas uraz i obawa oddania niecelnego strzału. Wczorajszy mecz był tego najlepszym dowodem. Mielśmy wybitną przewagę w polu, zwłaszcza po przerwie, napastnicy nasi jednak obawiali się strzelać, a gdy już zdecydowali się na strzał piłka szła w nogi obrońców czy też pomocników przeciwnika.

Zespół albański nie był zbyt groźny, toteż mogliśmy wygrać nawet w dość wysokim stosunku, gdyby... napastnicy strzelali częściej, a cała drużyna rozwijała mecz lepiej taktycznie. Mówimy o złej taktyce, gdyż między linią napadu, a formacjami defensywnymi powstawała często ogromna luka, którą wypełniali... przeciwnicy.

Boczni pomocnicy nie pilnowali swych miejsc, wskutek czego skrzydłowi przeciwnika pozostawali często wolni. Napad starał się przeprowadzić piłkę raczej środkiem boiska, gdzie było najwięcej przeciwników, zamiast przetrzącać grę na skrzydła, zwłaszcza na prawe, gdzie Hogendorf był bardzo dobry.

O złym zestawieniu ataku świadczą fakt, że po zmianie dwóch graczy (po przerwie) a to Mordarskiego i Kohuta za Wiśniewskiego i Barana — atak nasz wypadł o wiele lepiej.

Borucz w bramce nie popełnił ani jednego błędu. Ostrego strzału przy rzucie karnym nie był w stanie obronić.

Obrońcy zagraли na dobrym poziomie, przy czym taktycznie lepszym był Gędek. Barwiński oddawał piłkę wysokimi balonami, a poza tym Parapani uciekał mu zbyt często.

W okresie nielicznych ataków albańskich ostoja drużyny polskiej był Parpan. Wygrywał on większość pojedynków z najlepszym napastnikiem albańskim Boricim.

Obaj skrajnie pomocnicy: Suszczyk i Wleczonek nie wykazali swej najlepszej formy, nie pilnowali swych miejsc i spałali się zwykle ze startem do piłki.

W napadzie najlepszym był Hogendorf, który zwłaszcza po przerwie rozegrał się na dobre — często strzelał i dużo oraz dokładnie centrował.

Świczar był tylko przebojowcem, grał bardzo twardo i ostro, ale nie potrafił wyrobić swym kolegom pozycji strzałowych. Wiśniewski miał jeden ze słabszych meczów. Przez cały przebieg gry nie widzieliśmy u tego zawodnika ani centry, ani strzału.

Mimo słabej gry naszej reprezentacji mecz wygraliśmy zasłużenie, gdyż byliśmy bardziej bojowi i czę-

ściej decydowaliśmy się na strzał. Albańscy górowali nad nami lepszą grą zespołową i lepszą taktyką. Najwięcej podobali się: środkowy napastnik Boric, prawoskrzydłowy Parapani, stoper Liambi oraz bramkarz Vogli.

Albańscy to chłopcy młodzi, dobrze wygimnastykowani, szybcy i posiadający niezłą technikę.

Widzieliśmy często, jak podawali piłkę między sobą dokładnie, do nogi, a nasi zamiast startować do piłki idącej w kierunku przeciwnika, czekali aż piłkę dostanie zawodnik albański, i co z nią zrobi.

SKŁADY DRUŻYN I PRZEBIEG GRY

Albania: Vogli, Boric II, Shaqiri, Spahlu, Liambi, Cavaja, Parapani, Ghinall, Boric I, Bleacu, Tellti.

Polska: Borucz, Gędek, Barwiński, Suszczyk, Parpan, Wleczonek, Hogendorf, Baran (Kohut) Świczar, Cieślak, Wiśniewski (Mordarski).

Sędzia główny: Nemeovsky (CSR), linijowi: Długosz i Michałik.

Po odegraniu hymnu albańskiego i polskiego obaj kapitanowie losują boisko. Los wygrał Boric i Albania rozpoczęła grę z silnym wiatrem.

Mimo to pierwszy atak polski kończy się na obronie albańskiej, ale Polacy zostają przy piłce i Cieślak strzela w aut.

Kontratak Albanii kończy się wyłapaniem piłki przez Borucza. W czwartej minucie rzut wolny dla Polski zastaje Wiśniewskiego na spalonym. Silny wiatr jest sprzymierzeńcem Albanii, a Polacy zamiast grać dołem podnoszą piłkę w górę, co

(Dokończenie na str. 3)

Porażka hokeistów w Ołomuńcu

PRAGA. Hokeiści polscy, przebywający obecnie w Czechosłowacji na obozie treningowym rozegrali jako „Legia” (Warszawa) mecz z reprezentacją Ołomuńca, przegrywając 2:6 (1:1 0:2, 1:3).

Bramki dla „Legii” zdobyli Złaja i Skarżyński.

Bilans tegorocznych spotkań Polski

- 8 maja w Bukareszcie: RUMUNIA I—POLSKA I 2:1 (2:0)
- 8 maja w Warszawie: RUMUNIA II—POLSKA II 2:1 (2:1)
- 19 czerwca w Warszawie: DANIA—POLSKA I 0:1 (0:1)
- 10 lipca w Debreczynie: WĘGRY I—POLSKA I 8:2 (4:0)
- 10 lipca w Gdańsku: WĘGRY II—POLSKA II 3:0 (0:0)
- 2 października w Warszawie: POLSKA I—BUŁGARIA I 3:2 (3:1)
- 2 października w Sofii: POLSKA II—BUŁGARIA II 1:0 (0:0)
- 30 października w Witkowicach: CSR I—POLSKA I 2:0 (0:0)
- 30 października w Poznaniu: POLSKA II—CSR II 2:1 (2:1)
- 6 listopada w Warszawie: POLSKA—ALBANIA 2:1 (1:0)

Mecz warszawski w oczach graczy i obserwatorów

Kapitan drużyny albańskiej — BORICI:

Zwycięstwo Polski zasłużone, aczkolwiek mecz mógł zakończyć się remisowo.

U was najlepszy Parpan, Świczar i Borucz. Z naszych najlepszy był Shatiri i Parapani.

MAZRECU, kierownik drużyny albańskiej:

Nasza drużyna była lepsza technicznie, ale Polska zasłużyła na zwycięstwo. W drużynie polskiej, najlepiej podobał mi się Parpan i bramkarz. U nas najlepszy Boric na środku napadu oraz obaj obrońcy i stoper Liambi.

SZYMKOWIAK

przewodniczący kapitanatu: Zwyciężyliśmy zasłużenie, aczkolwiek nie potrafimy jeszcze rozwiązywać gry taktycznie.

Zawodnicy nasi spóźniali się do piłki. U nas najlepszy Parpan. Drużyna albańska to dobry przeciwnik.

KISIELIŃSKI i SMIGIAK członkowie kapitanatu:

Albańscy grali dobrze technicznie, wychodząc na pozycje i podając dokładnie, nasi spóźniali się ze startem.

GĘDEK:

Graliśmy dużo lepiej aniżeli w Morawskiej Ostrawie. Zwyciężyli-

Związek Radziecki czołową potęgą sportową świata

Wielka Rewolucja Październikowa przyniosła między innymi wyrównanie startu życiowego dla młodzieży chłopsko-robotniczej.

Od tego okresu sport w ZSRR zaczęto budować nie na jednostkach i dla elity, ale dla wszystkich bez wyjątku obywateli miast i wsi. Masowość stała się główną siłą radzieckiej kultury fizycznej i sportu a wychowanie fizyczne wspólnym dobrem wszystkich obywateli.

Ogólna liczba czynnych sportowców wynosi obecnie w ZSRR przeszło 5 milionów, przy czym Związek Radziecki stanowi dziś w sporcie czołową potęgą na świecie. Siła tego sportu leży przede wszystkim w milionowych masach obywateli, dla których sport stał się czymś nieodzownym w życiu.

Rekordy sportowców radzieckich są wynikiem ich usilnej pracy i treningu, odpowiedniego wszechstronnego przygotowania i ambicji, wypływającej z uświadomienia obywatelskiego.

Sport w ZSRR jest istotnie ruchem masowym głównie dlatego, że kultura fizyczna jest tam nierozdzielnie złączona z całokształtem życia.

Młodzież radziecka miast i wsi traktuje sport tak, jak powinien on być traktowany: jako zdrowe wyzucie się na boiskach, stadionach, pływalniach itd., jako rozrywkę dającą radość życia i siły do dalszej, owocnej pracy dla ukochanej ojczyzny. Sportowiec radziecki jest gorącym patriotą, gotowym poświęcić całe swe życie dla dobra kraju. Sportowcy radzieccy, uzbrojeni w marksistowski pogląd na świat — stali się sportowcami nowego typu. Stawiają oni interesy ogółu i państwa wyżej niż ambicje osobiste. Dlatego sportowcy radzieccy podporządkowują się wymaganiom większości, poświęcają swe ambicje dla wspólnego dobra i są dumni z tego — że są obywatelami pierwszego socjalistycznego państwa na świecie.

Pozdrowienia KS Związkowiec—Garbarnia dla sportowców moskiewskiego „Spartaka”

Sportowcy KS Związkowiec—Garbarnia z okazji 32 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej przesłali do klubu sportowego Spartak w Moskwie list, w którym między innymi czytamy:

Wiemy, że odzyskaliśmy wolność dzięki żołnierzom Waszej Wielkiej, Niezwyciężonej Czerwonej Armii, w której bohaterów szeregach walczyło wielu dzielnych sportowców w obronie wolności, ideałów demokratycznych i sprawiedliwego ustroju.

Wiemy, że w Związku Radzieckim wychowanie fizyczne i sport objęły po Rewolucji Październikowej mi-

lionowe masy ludzi pracy i że zagadnienie wychowania fizycznego stało się w ZSRR zagadnieniem pierwszoplanowej wagi. Dzięki temu 32 lata po Wielkiej Rewolucji mogliśmy podziwiać silną młodzież radziecką, zwycięską w wojnie o wolność narodów.

W przeddzień 32 rocznicy Wielkiej Rewolucji łączą się sportowcy polscy z całym społeczeństwem, by oddać hołd wielkiemu wodzowi pracujących całego świata i nieugiętemu obrońcy pokoju Generalissimosowi J. Stalinowi.

Jako członkowie Klubu Sportowego „Związkowiec” przesyłamy braterskie pozdrowienia wszystkim sportowcom Związku Radzieckiego, a w szczególności bratniemu Klubowi „Spartak” w Moskwie, zapewniając, że w walce o pokój i postęp znajdziemy nas zawsze przy swoim boku”.

Szwajcaria mistrzem świata w piłce rowerowej

KOPENHAGA. W Kopenhadze odbyły się mistrzostwa świata w piłce rowerowej przy udziale 6 państw.

Tytuł mistrzowski zdobyła Szwajcaria przed Francją i Czechosłowacją.

Zespół czechosłowacki w składzie Sedlacek—Danes wygrał w eliminacjach z Francją 7:5 i przegrał z Szwajcarią 0:3.

W puli finałowej Czechosłowacy przegrali z Szwajcarią 2:3 i z Francją 1:3.

Mistrzostwa świata i Europy w hokeju na lodzie

LONDYN. W dniach 13—22 marca 1950 r. odbędzie się w Londynie mistrzostwa świata i Europy w hokeju na lodzie.

Organizatorzy mistrzostw spodziewają się udziału 14 państw: Kanady, USA, Czechosłowacji, Polski, Szwajcarii, Szwecji, Austrii, Belgii, Holandii, Francji, Włoch, Norwegii, Finlandii i Anglii.

Drużyny będą podzielone na grupy których zwycięzcy zakwalifikują się do rundy finałowej. Drużyna, która zajmie pierwsze miejsce zdobędzie tytuł mistrza świata, a w wypadku, gdy będzie to zespół europejski — również tytuł mistrza Europy.

Jeśli pierwsze miejsce zajmie Kanada lub USA, tytuł mistrza Europy zdobędzie następną w kolejności drużyna europejska.

Jedenastka Albanii: Vogli, B. Boric, Shaqiri, Spahlu, Liambi, Cavaja, Parapani, Ghinall, L. Boric, Bleacu, Tellti.

Fot. Lin

Nowy rekord toru ustanawia Kołeczek na wyścigach żużlowych w Krakowie

Nareszcie sportowcy Krakowa mieli możliwość w dniu wczorajszym zobaczenia najlepszych jeźdźców żużlowych Polski opromienionych niedawnym międzynarodowym sukcesem — zwycięstwem nad Holandią.

Wprawdzie zabrakło na starcie najlepszych Smoczyka i Zenderowskiego (jak nam tłumaczyli przedstawiciele krakowskiej Gwardii z powodów technicznych, niezależnych od organizatorów) lecz to co nam pokazali w swej jeździe Kołeczek, Suchecki, Draga, Chlebicz i Andrzejewski było naprawdę godne zobaczenia.

Zresztą świadczy o tym najlepiej fakt, uzyskania przez Kołeczka najlepszego czasu dnia i zarazem europejskiego wyniku, wyrażającego się czasem 1.25.2 i przeciętną ponad 68 km/godz.

Tego rodzaju wynik nie często się zdarza. Dodając do tego, że Kołeczek uzyskał go na torze krakowskiej Gwardii, na torze bardzo miłym i jeszcze nie zupełnie przygotowanym do wyścigów żużlowych —

wodników. Jesteśmy pewni, że krakowiaczy nie będą gorszymi i napewno reprezentacja Polski poszerzy się o paru zawodników z Krakowa.

Przybyłych na wczorajsze zawody żużlowców powitali imieniem krakowskiej Gwardii mistrz Polski w klasie 250 cm Wodnicki i wicemistrz Polski w klasie 500 cm. Koprowski.

Wczorajszy wyścig przeprowadzony był w dwóch kategoriach: wysiłkowej i sportowej. Kategoria wysiłkowa prowadzona była systemem punktacyjnym 4—3—2—1, a kategoria sportowa systemem eliminacyjnym.

Wyniki kategorii wysiłkowej:

1 miejsce Suchecki — PKM Warszawa 13 pkt.
2 miejsce Kołeczek — Ogniwo Łódź 11 pkt.
3 miejsce Andrzejewski — Budowlani Rybnik 11 pkt.

Wszyscy wymienieni zawodnicy startowali na Jeppach.

A oto wyniki poszczególnych biegów w kategorii wysiłkowej:

Bieg pierwszy: 1) Suchecki 1.31, 2) Kołeczek 1.31.8, 3) Andrzejewski.

Bieg drugi: 1) Dżura 1.32.9 (Budowlani Rybnik), 2) Draga 1.33.1 (Budowlani Rybnik), 3) Suchecki 1.40. Kołeczka w tym biegu społiła się świeca.

Bieg trzeci: 1) Andrzejewski 1.31.4, 2) Chlebicz 1.32.5 (PKM Warszawa), 3) Draga 1.51.7.

Bieg czwarty: 1) Kołeczek 1.26.4, 2) Andrzejewski 1.33.8. — W tym biegu wycofał się Draga z powodu defektu.

Bieg piąty: 1) Kołeczek 1.25.3 (nowy rekord toru), 2) Suchecki 1.26.8, 3) Dżura 1.34.8.

Bieg szósty: 1) Suchecki 1.29.5, 2) Chlebicz 3) Andrzejewski.

Bieg siódmy: 1) Draga 1.30.8, 2) Chlebicz 1.37.

KATEGORIA SPORTOWA.

Bieg pierwszy: 1) Gracjan (Górnik Katowice) 2.7.05, 2) Nawrocki (Gwardia Katowice) 2.7.08, 3) Dura (Ogniwo Łódź) 2.17.8.

Bieg drugi: 1) Nawrocki 1.51, 2) Pięta (Ogniwo Łódź) 2.7.2, 3) Debiz (Ogniwo Łódź) 2.7.4.

Bieg trzeci: 1) Baron (Górnik Katowice) 1.53, 2) Rechl (Gwardia Kraków) 1.57.

Bieg czwarty: 1) Frankowski (Ogniwo Kraków) 1.54, 2) Herman (Górnik Katowice) 2.1.0, 3) Płoszczyca (Ogniwo Kraków) 2.1.8.

Bieg piąty: 1) Czogała (Bytom) 1.58.2, 2) Frankowski.

Bieg szósty: 1) Herman 1.55, 2) Pięta 3) Zywioł 2.1.

Bieg siódmy: 1) Herman 1.54, 2) Frankowski 11 1.56.9 (3) Pięta 2.03.

Oprócz powyższych odbyły się w kategorii sportowej dwa biegi pocieszenia.

Doskonałym jak zwykle speakerem zawodów był red. inż. Pietrzak z Katowic.

Widzów około 5 tysięcy.
Zbigniew Chojnacki

Wielka manifestacja sportowców krakowskich

Na zakończenie części oficjalnej zebrani uchwalili jednogłośnie następującą rezolucję, odczytaną przez prelegenta:

„Doceniając doniosłą rolę sportu, jako ważnego czynnika wychowania nowego człowieka socjalistycznego pokolenia, deklarujemy niezłomną wolę realizacji uchwał BP KC PZPR oraz podkreślamy, że wielkie wzory socjalistycznego sportu ZSRR staną się dla nas podniętą i twórczym przykładem”.

W części artystycznej wystąpiły: mistrzyni Polski w gimnastyce: Rakoczowa i Reindlowa, chór rewerserski Zw. Zaw. Odzieżowców, oraz zespoły telekomunikacyjne.

Wiersze recytowała p. Janina Polak ze sekcji żywego słowa „Klubu Międzyzwiązkowego”.

Odsławianiem przez zebranych „Międzynarodówki” zakończono Akademię.

Odprawa Inspektorów Zrzeszeń Sportowych

W związku z uchwałą Biura Politycznego KC PZPR odbędzie się jutro, tj. we wtorek 8 m. o godz. 10 w sali ORZZ Rynek Główny 34 I piętro, wojewódzka odprawa inspektorów Zrzeszeń Sportowych oraz przedstawicieli klubów.

Ze względu na to, że na konferencję przybędą przedstawiciele Związkowej Rady Kultury Fizycznej i Sportu CRZZ oraz zarządów głównych zrzeszeń uprasza się wszystkich delegatów o punktualne przybycie.

Buhl zwycięża w trójboju sprinterów

Zorganizowany wczoraj przez KOZLA trójboj sprinterów zgromadził na starcie 12-tu biegaczy. W ogólnej punktacji zwyciężył Buhl, zdobywając w sumie 2252 pkt. według tabeli fińskiej. Buhl osiągnął w poszczególnych konkurencjach następujące czasy: 60 m — 7.1, 100 m 11.2 i 200 m — 23.7. Czes Buhla 60 m jest nowym rekordem okręgu krakowskiego.

Dalsze miejsca w trójboju zajęli Wałek 1954 pkt. i Kaprian 1948 pkt.

W konkurencji juniorów pierwszym był Szul 1790 pkt. przed Hareńczykiem.

Liga koszykowa wystartowała

W dniu wczorajszym rozpoczęły się rozgrywki w pierwszej rundzie o mistrzostwo ligi koszykowej. Na starcie stanęło 12 drużyn, a to: Kolejarka i Warta (Poznań), Włókniarz (YMCA), i Spójnia (dawniej TUR) z Łodzi, AZS (Warszawa), Gwardia, Cracovia AZS (Kraków), Stal (dawniej Zgoda), Kolejarka (Toruń), Spójnia (Gdańsk) i Kolejarka (Ostrów).

Pierwsza niedziela rozgrywek stała pod znakiem lokalnych derbów. W Poznaniu Warta pokonała Kolejarkę 46:44 w Łodzi Włókniarz zwyciężył Spójnię 69:68, a w Krakowie Gwardia pokonała AZS.

Bentaminik ligowy — Cracovia wystartowała szczęśliwie, odnosząc po dogrywce zwycięstwo nad katowicką Stalą.

W pozostałych spotkaniach Spójnia (Gdańsk)—Kolejarka (Toruń), oraz AZS (Warszawa)—Kolejarka (Ostrów) zwyciężyli gospodarze.

Szczegółowe wyniki niedzielnych spotkań są następujące:

GUARDIA—AZS 34:19 (11:8)

Zwycięstwo swe zawdzięczają „czerwoni” w głównej mierze Dąbrowskiemu, oraz dobrze strzelawo usposobionemu Arletowi. Z młodych zawodników Gwardii dobrze spisali się również Wójcik i Mikulowski. Strzelcami koszy dla zwycięzców byli: Dąbrowski 14, Arlet 9, Wójcik 4, Mikulowski 3 oraz Miętta i Taik

po dwa. Dla AZS-u Kozdrój i Grojecki po 6, Litwin 4, Mizia 2 i Obuchowicz 1.

Sędziowali: pp. Selfert i Piotrowski.

CRACOVIA—STAL (Kat.) 42:41 (19:13)

Punkty dla zwycięzców zdobyli: Ciesielski J. 7, Pacula 9, Łudzik 15, Ciesielski R., Wierek i Korcała po dwa, Krupa 4 i Będkowski 1.

WŁÓKNIARZ—SPÓJNIA 69:68 (32:39)

ŁÓDZ. Spotkanie miejscowych rywali o mistrzostwo ligi koszykowej zakończyło się po zacętej i emocjonującej walce nieznacznym zwycięstwem Włókniarza (dawniej YMCA) nad Spójnią w stosunku 69:68 (32:39).

WARTA—KOLEJARZ 46:44 (29:18)

POZNAŃ Rozegrane w Poznaniu pierwsze spotkanie o mistrzostwo ligi koszykowej pomiędzy miejscowymi rywalami „Warta” i „Kolejarzem” zakończyło się zwycięstwem „Warty” w stosunku 46:44

Krakowska „A” klasa

Kolejarz—Olsza obejmuje prowadzenie w grupie drugiej

Wczoraj krakowska A klasa rozegrała dalszą rundę mistrzowskich rozgrywek. Na uwagę zasługuje spotkanie Włókniarza z krakowską Spójnią, w którym dotychczasowy lider pierwszej grupy stracił pierwszy punkt. Również nieoczekiwana porażka Gwardii IB z Mościcami kosztuje drużynę krakowską utratę drugiego miejsca, na którym obecnie uplasował się Zw. Prądnik po zwycięstwie nad kolejczarką z N. Sącza

W grupie drugiej pozycję lidera objął Kolejczark Olsza lepszym stosunkiem bramek po ostatnim zwycięstwie nad Unią-Groblami, a przy równoczesnej i nieoczekiwanej porażce Stali z oświęcimskim Kolejczarką.

Aktualna tabela po niedzielnych rozgrywkach przedstawia się następująco:

GRUPA I.

1. Włókniarz	6	11	13:1
2. Zw. Prądnik	7	9	13:5
3. Unia Mościce	7	9	19:9
4. Spójnia Kr	7	8	13:8
5. Gwardia IB	7	8	6:5
6. Kolejczark N Sącz	7	7	12:13
7. Spójnia Okocim	7	6	11:11
8. LZS Bieżanów	7	6	9:12
9. Budowlani	6	3	5:15
10. Zw. Zembrzyce	7	1	6:28

GRUPA II.

1. Kolejczark Olsza	6	10	17:5
2. Stal Chrzanów	7	0	13:8
3. Unia Borek	7	9	6:1
4. Unia Groble	7	8	11:8
5. Zw. Łobzów	7	7	20:11
6. Kolejczark Oświęcim	6	7	7:6
7. Kolejczark Płaszów	7	5	10:13
8. Ogn. Cracovia IB	5	4	10:12
9. Unia Szczak	7	3	4:20
10. Zw. Trzebinia	7	3	5:19

Bokserzy Gwardii zwyciężają Cracovię 10:6

Rozegrane wczoraj zawody pięściarskie o mistrzostwo KOZB między Gwardią a Cracovią zakończyły się zwycięstwem „Gwardzistów” w stosunku 10:6.

Zwycięstwo to jest dużym sukcesem pięściarzy Gwardii, Cracovia bowiem wystąpiła do tych zawodów w ligowym składzie.

Zawody wczorajsze stały na niezłym poziomie, a do najciekawszych należały walki Lejz i Sojka i Styśla z Hodorowskim. W tym ostatnim spotkaniu Styśla, nie umiając rozstrzygnąć walki taktycznie — doznał niespodziewanej porażki.

WYNIKI TECHNICZNE:
W muszej Wojtyśiak (Gw.) zwyciężył na punkty Boczarowski (Cr.); w koguciej — Leja (Cr.) po ciekawej i w szybkim tempie prowadzonej walce pokonał Sojkę (Gw.).

w piórkowej — Zywielki (Gw.) zdobył punkty walkowerem z powodu braku przeciwnika. Również walkowerem wygrał Szczerbowski w lekkiej (Cr.) z tych samych powodów;

w wadze półśredniej — Pátkowski (Gw.) zwyciężył przez t k o. Lislika (Cr.);

w średniej — emocjonujące spotkanie Styśla (Cr.) — Hodorowski (Gw.) zakończyło się zwycięstwem pięściarza Gwardii na punkty.

w półciężkiej — walka Rapacza (Cr.) z Mikraszewskim (Gw.) trwała zaledwie kilkanaście sekund, gdyż już na początku pierwszej rundy Rapacz rozstrzygnął walkę przez t. k. o.;

w ciężkiej — Sternalski (Cr.) uległ w drugim starciu Kolutowi (Gw.)

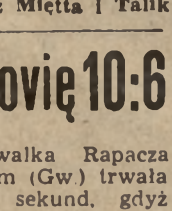
Sędziował w ringu ob. Blitmar, punktowali Mikołajczyk, Luberdia i Pankowski.

Legia — Unia Groble 16:0 w. o. w boksie

Mające się odbyć w sobotę zawody pięściarskie o mistrzostwo Krakowa w klasie „A” między Legią a Unią-Groble nie doszły do skutku z powodu uchybień formalnych, popełnionych przez gospodarzy, wskutek czego spotkanie zweryfikowane zostało jako walkower dla Legii.

Odbyły się jedynie kilka walk towarzyskich, wyniki których są następujące: w muszej: Janicki (G) wypunktował Drożyńskiego (L), w koguciej Wleczorek I (L) zwyciężył przez t. k. o. Szymańskiego (G), w piórkowej Dudziński (L) pokonał Ziełńskiego (G), w półśredniej Wleczorek II (L) wygrał z Lislikiem (G) i w półciężkiej Pleńiążek (G) zwyciężył Pacuszkę (L).

Sędziował w ringu Bogdanowicz K., punktowali Pietrzykowski, Kowaliński i Sołek.

Pol. K. Jarochoński
Doskonały motocyklista Kołeczek, który w niedzielnych zawodach uzyskał rekord toru.

Ostatnie mecze ligowe

W nadchodzącą niedzielę 13 bm pierwsza liga zakończy rozgrywki.

- W dniu tym zmierzą się:
 - w Krakowie: **GÓRNIK (SZOMBIERKI)—CRACOVIA**
 - w Poznaniu: **GWARDIA—WARTA**
 - w Chorzowie: **ZZK—RUCH**
 - w Bydgoszczy: **LECHIA—POLONIA BYT.**
 - w Łodzi: **POLONIA (W-WA)—LKS**
 - w Warszawie: **AKS—LEGIA**

„Kolejarz”-Gedania — „Związkowiec” Łódź 9:7

ŁÓDŹ W meczu o mistrzostwo I ligi bokserskiej Kolejarz Gedania zwyciężył miejscowego „Związkowca” 9:7.

W wadze muszej **Drażkowski (Ged.)** przegrał na punkty ze **Stasiakiem**. W koguciej, po najcięższej walce dnia, **Klein (Ged.)** zremisował z **Czarneckim**, w piórkowej **Antkowiak** zdobył dla Gedania punkty w o. z powodu nadwagi **Zajączkowskiego**. W lekkiej **Zieliński (Ged.)** wygrał wysoko na punkty z **Zasadą** w półśredniej **Musiak** zdobył dla Gedania punkty w o. z powodu braku przeciwnika. W średniej **Chychła (Ged.)** zwyciężył przez dyskwalifikację **Taborka**. W półciężkiej **Dolecki (Ged.)** przegrał przez dyskwalifikację w I rundzie z **Wojnowskim**. W ciężkiej **Białkowski (Ged.)** przegrał również przez dyskwalifikację z **Niewadziłem** w trzecim starciu.

Gwardia (Gdańsk) — Stal (Chorzów) 10:6

TCZEW. W sali Domu Kultury robotniczej w Tczewie rozegrany został w obecności 3000 widzów mecz o mistrzostwo I ligi bokserskiej między gdańską Gwardią i Stalą (dawniej Batory) z Chorzowa.

Mecz zakończył się zwycięstwem Gwardii 10:6.

Spotkanie przyniosło szereg niespodzianek. Do nich należy zaliczyć w pierwszym rzędzie porażkę **Kwiatkowskiego** ze **Sznajdrem** przez t. k. o. już w pierwszej rundzie, dobrą postawę **Golińskiego** (walczącego o kategorię wyżej) w walce z **Kuszem** oraz słabą formę **Nowary**.

Niezwykle emocjonującą walkę stoczył **Antkiewicz** i **Bazarnik**.

Gwardia (Warszawa) — Związkowiec (Bydgoszcz) 16:0 w. o.

BYDGOSZCZ. Spotkanie pięciarciskie o mistrzostwo I ligi między warszawską Gwardią a miejscowym Związkowcem zakończyło się zwycięstwem drużyny stołecznej 16:0 (walkower) z powodu spóźnienia się lekarza.

Spotkanie towarzyskie przyniosło zwycięstwo Gwardii 12:4.

POLSKA-ALBANIA 2:1

(Dokończenie ze str. 1)

wykorzystują Albańczycy grający lepiej głową.

Następny atak polski kończy się strzałem **Swiczarza** w aut. Sędzia nie zauważył ręki na polu karnym, a piękna centra **Hogendorfa** nie znajduje wykonawców w środku. Cała trójka pozostaje daleko w tyle. Ładne podanie **Cieślaka** kończy się faulem **Swiczarza** na obrońcy albańskim.

Goście oddają pierwszy strzał dopiero w 8. minucie, jednak daleko od bramki.

W 9. minucie **Swicarz** odbierając piłkę napastnikowi albańskiemu tak silnie przystępuje mu nogą, że przeciwnik pozostawia na boisku bućki, gdyż pękły mu sznurówki.

W 18. minucie rzut wolny dla Polski bije **Wiśniewski**, do piłki doskakuje **Cieślak**.

PIĘKNĄ GŁÓWKĄ KIERUJE PIŁKĘ W SAM RÓG BRAMKI

Polska prowadzi 1:0. Bramka ta dopinguje drużynę polską, która przeprowadza teraz ładne ataki, jednak bez wykończenia strzałowego.

Dwa kontrataki Albanii kończą się groźnymi tylko sytuacjami pod naszą bramką, wyjaśnionymi przez **Borucza** lub **Gedłka**. Rzut wolny w stronę Polski broni ładnie **Borucz**, a atak polski na stronę przeciwnika marnuje **Hogendorf**, który ocłaga się ze strzałem. Następuje kilka rzutów różnych, dla Polski niewykorzystanych.

Tempo meczu jest słabe, gra się przeważnie górą i niedokładnie.

W 25. minucie następuje gorąca sytuacja pod naszą bramką, wyjaśniona przez **Parpana** w ostatniej sekundzie.

29. minuta przynosi ładny atak Polski, zakończony strzałem **Cieślaka** tuż obok słupka. Wolny dla Albanii i po główce **Boriciego** **Borucz** piękna robinsonadą broni przystojnie. Rzut wolny dla Polski i przebieg **Swiczarza** kończy pierwszą połowę.

PO PAUZIE

już w pierwszej minucie notujemy ładny strzał **Barana** a za chwilę ostra bomba **Cieślaka** idzie w aut. Gra się nieco polepsza, gdyż Polska ma wiatr za sobą, brak tylko silnych i celnych strzałów. W 7 minucie po kornierze dla Albanii następuje zamieszanie pod bramką Polski i **Barwiński** padając na ziemię dotyka piłkę ręką.

Sędzia zarządza rzut karny, strzelcem jest **Boricel**, który ostrym strzałem wyrównuje na 1:1.

Albania zaczyna grać ostro i często sędzia przerywa grę za drobne

faule jak przytrzymywanie rękami i odpychanie. Mimo, że często dzieje się to na polu karnym sędzia nie reaguje niechcąc widocznie dać sposobności do zwycięskiej bramki z rzutu karnego.

Polska uzyskuje znowu dwa kornery niewykorzystane. Pod pole bramkowe przeciwnika zbliża się nawet **Parpan** i **Gedlek**, co najlepiej świadczy o przewadze Polski.

W 19 minucie Polacy wymieniają dwóch zawodników. Na miejsce **Barana** wchodzi **Kohuta**, a za **Wiśniewskiego** **Mordarski**. Gra się nieco ożywia tak z jednej jak i z drugiej strony, lecz dokładniej grają Albańczycy. Chociaż Polska jest w przewadze, żaden z napastników nie może dojść do strzału, gdyż na polu karnym Albanii znajduje się las nóg.

W 29 minucie przebieg naszego lewoskrzydłowego broni wybiegiem bramkarz albański. Ładny strzał **Suszczyka** przechodzi tuż obok

bramki, a strzał **Cieślaka** tuż nad poprzeczką.

Zdawało się, że mecz zakończy się remisowo, kiedy w 43 minucie po rzucie z autu boźnego piłkę dostaje **Cieślak**, posyła ją do wolno stojącego **Kohuta**, który pięknym półwolejem strzela zwycięską bramkę.

Huragan oklasków jest nagrodą dla **Kohuta**.

Jeszcze kilka ataków Polski na bramkę przeciwnika i rzut wolny, który bije **Parpan** — wreszcie sędzia **Nemcovsky** kończy mecz.

Na boisko wpada publiczność, która wynosi na ramionach strzelca zwycięskiej bramki **Kohuta**, oraz **Borucza** i **Cieślaka**.

Cztery bramki w dziesięciu minutach Cracovia-Tarnovia 6:2 (1:1)

Towarzyskie zawody piłkarskie rozegrane w dniu wczorajszym w Krakowie pomiędzy **Ogniwem — Cracovią** a **Ogniwem — Tarnovią** zakończyły się wysokim zwycięstwem „białoczerwonych”.

Cracovia wystąpiła do tego spotkania bez reprezentantów **Gedłka** i **Parpana**, z **Różankowskim** i na środku

tek zbyt długiego i niepotrzebnego driblingu lewego pomocnika „białoczerwonych”.

Atak prowadzony przez **Różankowskiego** i łatwo przechodził przez nie defenzywne gości, natomiast gorzej było ze strzałem. Do przerwy cała piątka ataku zmarnowała szereg niezwykle dogodnych pozycji do uzyskania bramek. Atak zrehabilitował się po przerwie zdobywając w 10 minutach aż 4 bramki.

(Kiedy jednak w 15 min. zeszedł **Różankowski** I, na miejsce którego wszedł **Radoń** — ofensywa gospodrzy mimo długotrwałego obłożenia bramki przeciwnika, raz tylko zmusiła bramkarza gości do kapitulacji. Prowadzenie zdobył już w 5 min **Różankowski** II piękną główką — po rzucie różnym bitym przez **Poświata**. Wyrównał w 22 min. **Rolk** III.

Po przerwie tuż po rozpoczęciu gry — **Poświat** uzyskał drugą bramkę, w czwartej minucie **Różankowski** I po „przewózkowaniu” kilku graczy podał nieobstawionemu **Różankowskiemu** II, który z kilku kroków strzelił trzecią bramkę.

W 9 minucie ten sam zawodnik uzyskuje czwartą bramkę, a w dwie minuty potem **Bobula** z rzutu wolnego podwyższa wynik na 5:1.

W 15 min **Różankowski** I zeszedł z boiska, a atak w zestawieniu **Rajtar — Poświat — Różankowski** II — **Radoń — Bobula** z dużym wysiłkiem forsował osłabione tyły **Tarnovii**, grającej w tym okresie w „dziesiątkę”.

W 30 min **Plych** II zdobył drugą bramkę dla **Tarnovii**, a wynik dnia ustalił w 32 min. **Bobula** dalekim i celnym strzałem.

Zawody prowadził p. **Bill** z Krakowa, widzów zaledwie 2 tysiące. T. D.

Fot. T. Tolłński

Glimas walczy o piłkę z **Kokoszka**.

ataku, grającym jednak tylko przez 60 minut.

Tarnovia bez **Barwińskiego** z rezerwowym bramkarzem.

Drużyna tarnowska, która w tym roku zobaczyliśmy po raz pierwszy w Krakowie zaprezentowała się na ogół słabo i poza **Rolk** em III w ataku, żaden z zawodników nie osiągnął takiego poziomu, jaki **Tarnovia** reprezentowała w roku ubiegłym, grając w pierwszej lidze.

Najlepszym punktem drużyny był bramkarz, który przynajmniej połowę z przepuszczonych bramek ma na swym sumieniu.

Cracovia zagrała na przeciętnym poziomie, jedynie atak miał okresy lepszej gry. W defenzywie dawał się zauważyć brak **Gedłka** i **Parpana**. — Najlepszym w tylnych formacjach był **Jabłoński** I, grający na pozycji stopera. Nieźle wypadli **Glimas** i **Mazur**, natomiast **Kaszuba** i **Jabłoński** II grali poniżej swego normalnego poziomu. Ten ostatni ponosi winę za pierwszą bramkę, która padła na sku-

„Mecz pojednania” w Sosnowcu AKS-Stal (Sosnowiec) 2:2 (2:2)

SOSNOWIEC (tel. wł.). — W Sosnowcu rozegrano „mecz pojednania” pomiędzy chorzowskim **AKS** a nowokreowanym „beniaminkiem” drugiej ligi sosnowiecką **Stalą**.

Zawody po ładnej i „fair” grze zakończyły się wynikiem remisowym 2:2 (2:2).

O tytuł mistrza drugiej ligi Górnik (Radlin)—Garbarnia 4:2

RYBNIK (tel. wł.). W pierwszym finałowym spotkaniu o mistrzostwo drugiej ligi **Górnik (Radlin)** mistrz grupy południowej pokonał zwyciężenie mistrza grupy północnej **Garbarnię** 4:2 (1:1).

Obie drużyny wystąpiły w osłabionych składach. W zespole **Górnika** brał było **Zdrzałka**, którego zastąpił **Reichel**, na środku ataku wystąpił nowopozyskany zawodnik **Schleger**, zdobywca trzech bramek, najlepszy gracz drużyny miejscowej.

Garbarnia grała bez **Kalicińskiego** i **Parpana**. W drużynie krakowskiej wyróżnił się obaj bramkarze: **Jakubik** i zastępca **Jędrzejczyk**, oraz **Nowak** i **Bożek** w ataku.

Prowadzenie dla **Garbarni** uzyskał **Nowak** w 5 minucie, wyrównał tuż przed przerwą **Dybała**.

Po pauzie **Górnik**, grający z wiatrem zdobywają dalsze trzy bramki ze strzałów **Schlegera**.

Bramkę dla **Garbarni** po pauzie uzyskał **Bożek** z rzutu karnego.

Zawody prowadził p. **Bukowski** z **Radomia**. Widzów 5 tysięcy.

Gwardia (Szczecin) — Pomorzanie 2:1 (1:1)

TORUŃ. Ostatnie spotkanie piłkarskie z cyklu rozgrywek drugiej ligi pomiędzy miejscowym **Pomorzaniem** a **Gwardią (Szczecin)** zakończyło się niespodziewanym zwycięstwem gości w stosunku 2:1 (1:1).

Bramki dla gości zdobyli: **Mroczek** 2 dla gospodarzy **Kossobudzki** z karnego.

Rekord Polski sztafety pływackiej Warty

POZNAN. Z udziałem zespołów **Warty**, **Spójni** i **Stali** z Poznania oraz **Gwardii** krotoszyńskiej rozegrane zostały w Poznaniu pierwsze zawody pływackie w krytej hali.

Zawody zakończyły się zwycięstwem **Warty** 92 pkt przed **Spójnią** 88 pkt. Podczas zawodów meska sztafeta **Warty** 10x50 mtr. atyl. doprowadziła rekord Polski wynikiem 5.16,6 min.

Zespół **Spójni**, który zajął drugie miejsce z czasem 5.18,8 min. uzyskał również wynik lepszy od dotychczasowego rekordu Polski.

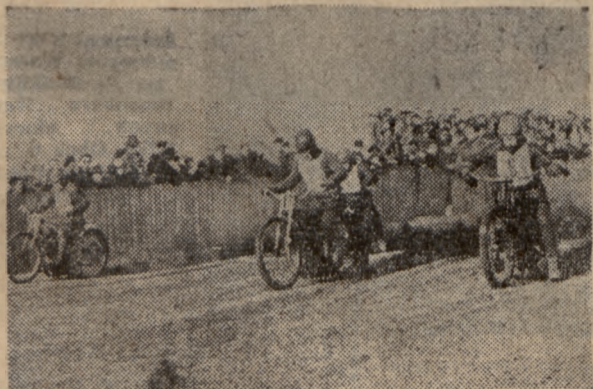
Liga szczypiorniaka

KATOWICE (jb). W niedzielę rozegrano w Katowicach dwa spotkania o mistrzostwo ligi szczypiorniaka.

W pierwszym spotkaniu **Spójnia** pokonała krakowską **Unię** w stosunku 7:5 (3:4).

W drugim spotkaniu **AZS Katowice** pokonał po zaciętej walce miejscową **Stal** w stosunku 10:8 (5:4).

Z niedzielnych imprez sportowych w Krakowie

Z niedzielnych zawodów żużlowych w Krakowie. Zawodnicy na starcie.

Fot. K. Jarczewski

Trzecia bramka dla **Cracovii** w meczu z **Tarnovią**, zdobyta przez widocznego na zdjęciu **Różankowskiego** II.

Fot. T. Tolłński

Towarzyskie „derby Poznania” wygrywa ZZK Kolejarz—Warta 7:1 (1:0)

Poznań (tel. wł.). „Bombardierzy” poznańscy przed ostatnim meczem ligowym z **Ruchem**, chcąc wypróbować swe siły, rozegrali towarzyskie spotkanie z miejscową **Wartą**.

Niespodziewanie wysokie i to całkowicie zasłużone zwycięstwo odniosła drużyna **Kolejarzy**, gromiąc „zielonych” 7:1.

Cała drużyna **ZZK** z wyjątkiem jedynie **Sobkowiaka** w obronie zagrała bezbłędnie, a atak miał znow swój dobry dzień.

O ile do przerwy **Kolejarze** gubili się na przedpolu bramkowym **Warty**, niepotrzebnie kombinując aż do utraty piłki, o tyle po pauzie napastnicy **ZZK** wykorzystali w pełni wszystkie

sytuacje podbramkowe.

Na usprawiedliwienie **Warty** należy zaznaczyć, że grała ona w osłabionym składzie bez **Krystkowiaka** w bramce i bez **Gendery**.

Niemniej jednak „zieloni” byli co najmniej o klasę gorsi od bojowej drużyny **Kolejarzy**.

Atak **Warty** prawie nie istniał na boisku. Na uwagę zasługuje fakt, że honorowa bramka dla **Warty** padła nie z żadnej akcji, a z rzutu karnego egzekwowanego przez **Kaczurka**.

Bramki dla **Kolejarza** uzyskali: **Aniola** 4, **Czapczyk**, **Koltuniak** i **Białas** po jednej.

Mecz nie wywołał zbyt wielkiego zainteresowania i na widowni zgromadziło się zaledwie 2 tys. osób.

AKS wystąpił w meczu tym z nowopozyskanymi napastnikami: **Czechem** i **Pierchałą**. Debiut ich wypadł całkiem dobrze. Wraz z juniorem **Plechaczkiem** tworzyli oni zgraną i niebezpieczną trójkę środkową ataku.

Pomoc drużyny chorzowskiej zagrała na swym normalnym poziomie. Dawał się jednak odczuć brak **Wieczorka**.

Janik w bramce ponosi winę za przepuszczoną pierwszą bramkę.

W drużynie **Stali** wyróżnił się bramkarz **Powązka**. Nieźle wypadł **Ślota** w ataku.

Wszystkie cztery bramki padły już w pierwszej połowie. Dla gości bramki uzyskali: **Czech** i **Kullg**, dla **Stali**: **Ślota** i **Powąza**.

Mecz ten, będący pierwszym od dwóch lat spotkaniem **AKS** ze **Stalą** (dawnym **RKU**) rozegrano w niezwykle przyjacielskiej atmosferze. Kierownicy obu drużyn wygłosili serdeczne przemówienia, a zawodnicy **Stali** wręczyli graczom **AKS** kwiaty. Goście z **Chorzowa** zrewanżowali się w identyczny sposób.

Na skutek obustronnej gry fair, arbiter zawodów p. **Świątek** ze **Sosnowca** nie miał trudnego zadania. Zawodom przyglądało się 7 tys. widzów.

TO PANIENNA!

MECZ POLSKA — CSR

w Witkowicach...

...i w Poznaniu

Jesienny bieg na przelaj

Piłkarski handel żywym towarem

Piłka nożna w krajach kapitalistycznych zagrożona jest chorobą, którą można nazwać psychozą kupowania graczy.

Czy to w Sztokholmie, w Kopenhadze, w Amsterdamie, w Paryżu, w Buenos Aires czy w Kapsztadzie — wszędzie dzieje się to samo.

Pieniądz stał się magnesem, przyciągającym najlepszych piłkarzy.

Dla Skandynawów celem wypraw po „złote runo” stała się słoneczna Italia, dla „bombardierów” argentyńskich natomiast Kolumbia, która zdołała już skaperować za fantastyczne sumy połowę argentyńskiej reprezentacji narodowej.

Wreszcie marzeniem piłkarzy południowo-afrykańskich jest podróż do Anglii po zdewaluowane, lecz wciąż jeszcze pożądane funty szterlingi.

Już przed 20 laty kilka utalentowanych piłkarzy południowo-afrykańskich pozostało w Liverpoolu, kiedy to reprezentacja Poł. Afryki odbywała tournée po ojczyźnie piłki nożnej. Dzisiaj zjawisko to przybrało charakter najbardziej masowy. Sam tylko Charlton Athletic sprowadził dla siebie w ostatnich tygodniach pięciu południowych Afrykańczyków do Londynu. A że „zwierzyna”, upolowana przez sprytnego menażera Charltonu Seeda, okazała się świetnym materiałem piłkarskim, wiele innych ligowych klubów angielskich wysłało swych „przedstawicieli handlowych” do Unii Poł. Afrykańskiej na tanie zakupy lub bezpłatne łowy.

Afrykańskich piłkarzy Charltonu, spośród których Syd O'Linn i Dudley Forbes wybijają się ponad poziom, szacuje się na angielskim rynku na 65 tys. funtów łącznej wartości. A cóż z nich klub londyński zapłacił? Jedyne koszty podróży, a więc maksimum 1.000 funtów. Oczywiście — kokosowy interes na afry-

kańskich gwiazdach piłki nożnej zrobił menażer Charltonu, wzbudzając wściekłą zazdrość u swych rodzimych konkurentów.

Tymczasem w Poł. Afryce panuje oburzenie z powodu wywożenia najlepszych zawodników przez łapaczy angielskich. Szuka się tam teraz sposobu na zabezpieczenie się przed utratą dalszych sportowców. Poł-afrykański związek piłki nożnej, który przygotowuje tournée swej reprezentacji piłkarskiej po Anglii na rok 1950 już teraz zażądał od czołowych zawodników podpisania deklaracji, że żaden z nich ani w czasie tournée ani też po jego ukończeniu nie podpisze kontraktu z jakimkolwiek zawodowym klubem angielskim.

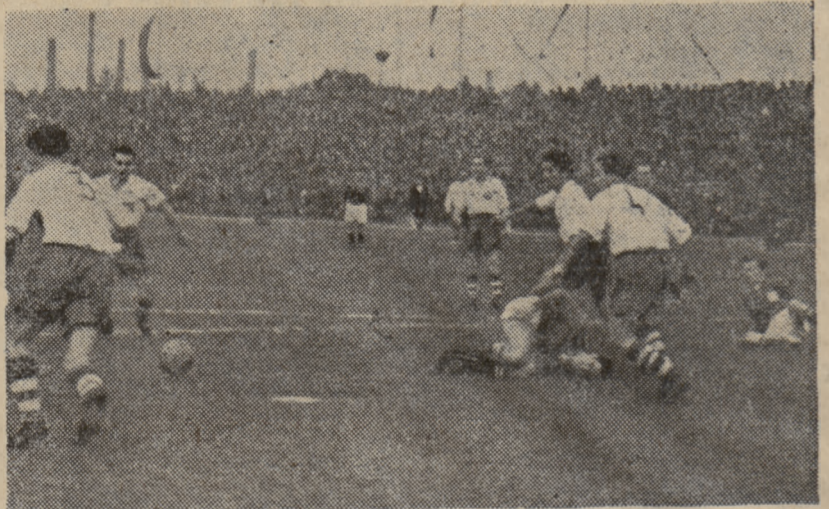
Wielkie kluby argentyńskie zamierzają interweniować przez swój związek u FIFA, celem podjęcia odpowiednich kroków przeciwko Kolumbii.

W państwach skandynawskich, które najbardziej ucierpiały ze strony zachłannych naganiaczy włoskich, projektuje się utworzenie ligi zawodowej, która by powstrzymała dalszy odpływ najlepszych piłkarzy ze Szwecji, Danii i Norwegii.

Jak widać plan samoobrony krajów poszkodowanych znajduje się dopiero w opracowaniu i nie da się go w krótkim czasie urzeczywistnić. Tymczasem trzeba będzie pogodzić się ze stratą jeszcze nie jednego utalentowanego piłkarza.

Czy ten niezdrowy, a typowy dla sportu kapitalistycznego objaw kaperowania zawodników uda się wreszcie opanować i ujarzmić gangsterów-łapaczy, czy też sport amatorski w krajach zachodniej Europy, w Ameryce i Afryce Południowej zostanie beceremonialnie zlikwidowany przez zawodowych „łapaczy sportowych” — okaże niedaleka przyszłość. (—)

Na Taśmie TYGODNIA

Zacięta obrona polskiej bramki w czasie meczu Polska I — CSR I w Witkowicach. Aż pięciu zawodników polskich stara się odbić w pole piłkę. Na ziemi leżą dwaj napastnicy czechosłowaccy Preiss i Tegelhof.

Jeden z nielicznych ataków polskich na bramkę czechosłowacką. Schäffer zabiera piłkę rozpedzone-mu Cieślakowi.

Fot. B. Laska

Drużyna krakowskich oldbojów, która w rewanżowym meczu z Warszawą, rozegranym w ubiegłym tygodniu w Krakowie, doznała porażki 2:3.

Fragment z meczu oldbojów Warszawa — Kraków. Bramkarz Warszawy chwyt piłkę. Obok b. reprezentant Polski Martyna.

Fot. K. Jarczewski

TO WAS ZACIEKAWI...

KARNY ZADECYDOWAŁ

Nie jest żadną tajemnicą, że poziom piłkarstwa austriackiego po wojnie wyraźnie obniżył swe loty. — Zwycięstwa nad Włochami, Francją, Węgrami, Szwecją, Czechosłowacją i Szwajcarią nie były zbyt przekonujące. Wywalczone je z ogromnym trudem. Za najbardziej pokrzywdzonych przez los uważają się Węgrzy, którzy od roku 1945 nie potrafili uporać się w Wiedniu z przeciwnikiem. Nie tłumaczą oni jednak tego ani pechem ani też słabszą grą własnej drużyny. Po prostu piłkarze

austriaccy grając właśnie przeciwko Węgrom uzyskiwali zawsze najwyższą formę i grali jak z nut. Zawsze też do ostatnich prawie minut Węgrzy byli w przewadze i prowadzili. Końcowe minuty jednak należały do Austriaków, którzy w tym okresie rozstrzygały zawody na swoją korzyść dzięki lepszej kondycji. — Przed kilkoma tygodniami stało się inaczej. Wygrali Węgrzy 4:3, strzelając zwycięską bramkę w 75 minucie z rzutu karnego.

GRAMY W PIĘKĘ Z REZERWOWYM

W piłkarstwie zagranicznym odżywa obecnie ponownie myśl, by do zawodów piłki nożnej wprowadzić graczy rezerwowych. W niektórych już krajach, jak w Związku Radzieckim uznano system ten za właściwy i słuszny.

W zawodach oficjalnych, a więc i mistrzowskich, przewidziany jest jeden gracz z rezerwy, który w każdej chwili może być przez kierownictwo drużyny wprowadzony do gry w miejsce dowolnego innego zawodnika.

Mecz starszych panów Kraków — Warszawa w oczach najmłodszej generacji.

Kraków jest kolebką sportu polskiego. Kraków miał dawniej częściej okazję do oglądania wielkich międzynarodowych spotkań piłkarskich. Urządzał i organizował je dobrze. Na pierwszym już międzynarodowym meczu z Węgrami było na stadionie Cracovii 18.000 widzów, co jak na ówczesne stosunki, było bardzo dużo. Wprawdzie wówczas Kraków był siedzibą PZPN i „z urzędu” wyznaczał sobie mecze w Krakowie. Ale i wówczas nie zapominał o innych miastach.

Dzisiaj jest jakos inaczej. Dzisiaj PZPN jest w stolicy i myśli prawie tylko o sobie.

Poza Warszawą, rzadko kiedy odbywają się międzynarodowe mecze gdzie indziej. Ostatnio tylko Poznań i Łódź dostąpiły tego zaszczytu, a Kraków jakoś nie może się doprosić u władz piłkarskich bodaj jednego meczu w sezonie.

A szkoda, bo aczkolwiek Kraków nie posiada jeszcze stadionu, na którym mógłby zmieścić 40 czy 50 tysięcy widzów, to jednak posiada dwa dostatecznie wystar-

czające stadiony, Gwardii czy Ogólna Cracovii, na których zmieści się 25 do 30 tysięcy publiczności.

Rozumiemy, że międzynarodowe spotkania sportowe — z natury rzeczy — muszą odbywać się w stolicy, ale czy w tej wielkiej ilości spotkań, jakie obecnie rozgrywamy nie mogło się znaleźć dla Krakowa bodaj jedno? Czy ostatni mecz w Poznaniu Polski B z CSR nie wzbudzał pewnych zastrzeżeń? Czy musimy się narażać na przypuszczenia ze strony zagranicy, że grywamy na „klepiskach” bez trawy?

Nie wiemy, czy KOZPN dokłada starań w zarządzie PZPN o urządzenie bodaj jednego meczu w Krakowie, ale wiemy, że publiczność krakowska „zakochana” jest w piłce nożnej i na duży międzynarodowy mecz stawi się co najmniej w liczbie 25 tysięcy!

Dlaczego zatem nie urządza się międzynarodowych spotkań w Krakowie?

Wierzmy, że w roku 1950 stosunek ten zmieni się zupełnie i że PZPN przyzna Krakowowi organizację co najmniej jednego międzynarodowego meczu.

(hau)

DIAZZAU?